

תזריע תשפיע...

וידבר ה': אישה כי תזריע
וילדה בן זכר באופן מפתיע
וטמאה שבעת ימים מלאים
(פסק זמן מהקודש באישור ממרומים).

וביום השמיני – ברית המילה,
נמול לתינוק את בשר הערלה.
ושלושים ושלושה ימים בנוסף,
עד מלאות טהרה – נקבעו כאן פסוק.

האישה שילדה עסוקה בתינוק:
להחליף לו חיתול ולתת לו לינוק.
למקדש לא תקרב ארבעים ימים,
עד שתתאושש ותקריב שתי יונים.

השבוע הגעתי לשלב המכריע:
לכתוב מקאמה לפרשה כמו **תזריע**.
עומדים בפניי אילוצים ותנאים,
לספר ולכתוב על תיאור "לא נעים".

נושאי הפרשה קשים לעיסוק,
נגעים וטומאות בנבכי כל פסוק.
בעיה לא פשוטה להורים ומחנכים,
כל אחד לעצמו מוצא הדרכים.

הנושא לא פשוט, לא מובן מאליו,
תפתחו למשל בפרק ט"ז וי"ו:
דברו אל ישראל ואמרתם אליהם,
קזרו וישגנו הדברים בפיהם.

"ואמרתם אליהם" - רק כאן כך מופיע,
הסיבה לעניין היא (באופן מפתיע):
לא רק משה אלא גם אהרון,
ילמדו את העם את אותו עיקרון.

אדם כי יהיה בעור בשרו
כתם מוזר שאינו כסדרו
שאת או בהרת או שמא ספחת,
כל אלה הופכים לנגע צרעת.

אם למישהו יוציאו שם רע,
האדם שירכל יהפוך **מצורע**.
החיים והמוות ביד הלשון,
נקפיד לא לומר למישהו: "טיפשון".

אם מקור הנגע בלשון הרע,
הכוהן (ולא הרופא) יטפל בצרה.
נגע צרעת הינו רוחני,
ולכן דורש טיפול כוהני.

אם **ראה הכוהן** נגע חשוד,
יסגיר את האיש לשבוע בידוד.
מי שרצה לבודד החבר,
ירגיש על בשרו הבדידות בהסגר.

נגע **אדום** או נגע **לבן**,
נגע **בראש** וגם **בזקן**.
נגע **עמוק** ונגע **שחור**,
נגע **צהוב** ו**נִתְקַב** בעור.

ובגד נגוע יוכנס לכביסה,
ואחר כך יראו אם הנגע פשה.
כיצד נרפאים ודיני טוהרה,
בפרשה הצמודה – פרשת **מצורע**...

אייל לר

